

[Ømann.]

nære mistillid til sådanne henvisninger. Men jeg kan ikke se, at der skulle være vanskeligheder forbundet med en regel om, at enhver frivillig ophævelse før det 67. år koster det, der er sparet i skat. En sådan ordning har man jo ved kapitalbindingsordningerne. Den er ganske vist upraktisk, for så skal man hen og lave skatteansættelserne om, men så kunne man for min skyld sige, at så regner man den sparede skat ud — og det kan bankerne vel gøre, ligesom de gør det nu — med en fast procent. Man kan så indvende, at også her kommer skattefradragsreglen i vejen, fordi man ikke kan vide, hvad den sparede skat er, før der er gået en halv snes år, men så kan man lave en tabel over ligevægtsskatteprocenterne og så bruge disse.

Men når dette er sagt, så har jeg svært ved at anerkende det formålstjenlige i, at lovforslagets formål er så begrænset, som det er. Renteforsikringsloven indeholder ikke bare muligheder for misbrug; selve disse spar-i-skat-ordningers vedtagelse og eksistens er et misbrug og en social uretfærdighed. Vort skattesystem er jo progressivt, fordi der skal opkræves skat efter folks evne, og disse kontoomflytningsfradrag giver ingen ny opsparing — det er der almindelig sagkyndig enighed om — og de har intet som helst med skatteevnen at skaffe. De belønner den stræbsomt opsparende karrigt og den i forvejen velhavende meget rigeligt. Skal man fjerne alle misbrugene, så gør man det derfor mest effektivt ved at hindre, at der tegnes flere af disse velhaverkontrakter, som andre, uskyldige skatteydere og kommende slægter skal betale.

Der er pr. 31. december 1965 tegnet i alt 1.087.000 kontrakter à 500 kr. Det vil altså allerede sige 1/2 milliard, hvoraf næsten halvdelen kom til ved sidste årsskifte, og som altså kommende slægter til sin tid skal udbetale i pristalsreguleret stand. Jeg forstår egentlig ikke, at man tør sådan noget. Hertil kommer så, at der på kapitalbindingskonti henstår 1 1/2 milliard kr. Det er 1 1/2 milliard kr. i skattefradrag, som andre skatteydere har betalt.

Jeg vil derfor med stor interesse og iver efterlyse, hvornår man kan vente et samlet reformforslag for disse spar-i-skat-ordningers område. Jeg er naturligvis klar over, at

man ikke kan ændre noget med hensyn til det nu kommende skatteår, fordi vi allerede er godt igennem indtægtsåret, men jeg vil mene, det er af vigtighed, at vi hurtigst muligt får gjort skatteyderne klar over, hvad de i det kommende indkomstår har at rette sig efter.

Jeg skal med disse bemærkninger tilsige mit partis saglige behandling.

Johan Asmussen: Heller ikke vi kan lide misbrug, og vi har heller ikke den fjerneste sympati for utilsigtet udnyttelse af eksisterende regler, og det forekommer mig måske at være en noget mere præcis karakteristik af det, det drejer sig om her. Så kan man på den anden side undre sig over, at ikke de mange kokke, der i sin tid har været i gang med at lave disse regler, har kunnet forudse, at den slags utilsigtede dispositioner ganske naturligt ville opstå. Det er en lille smule beskæmmende, synes jeg, at det er nødvendigt at foretage korrektioner af en lovgivning, der er så elementær og oplagt som det, der her foreslås.

Vi er endda villige til at gå videre end den foreslåede regel om de 2 år. Det er endda muligt, at vi ville kunne følge hr. Ømann et stykke på vej, for det er ikke meningen med en sådan lovgivning, at den skal kunne benyttes på den måde, som det her er sket, og det bør man modvirke så langt som muligt. Men på den anden side vil jeg gerne sætte et lille spørgsmålstegn ved det forslag, der går ud på, at det skal have tilbagevirkende kraft for kontrakter, der er tegnet helt fra 1. januar 1966, for man kan jo ikke komme uden om, at dispositionerne, selv om de er utilsigtede, og selv om man vil modvirke dem, har været lovlige, og der er jo i og for sig ikke noget odidiøst i, at folk har tegnet de kontrakter og gjort det regnestykke, som nu engang ligger bag. Derfor er det i hvert fald et spørgsmål, om det er rigtigt at lade ændringen ramme kontrakter, der er tegnet helt tilbage til 1. januar i år. Jeg kan vanskeligt tænke mig, at det er så forfærdelig mange, der er tegnet inden for det tidsrum med henblik på en sådan, for hurtig ophævelse, og jeg henstiller, at man i udvalget overvejer den side af sagen.

I øvrigt kan vi som sagt i høj grad tilsige vor medvirken til lovforslagets gennemførelse.